

Hrstka bláznů

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 84, 2-6)

2 Jak jsou milé tvé příbytky, Hospodine zástupů!

3 Má duše zmirá steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!

4 Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože!

5 Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.

6 Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť.

Píseň: 209

Modlitba:

Pane, děkujeme, že nás staviš tam, kde právě stojíme - na místo, kde se zvěstuje tvé Slovo. Byla to tvá odvážná rada, v níž jsi usoudil, abychom s tebou měli obecenství a slyšeli tvůj hlas. Zjevuješ nám svou svatost a náš hřích; dáváš nám poznat svou vůli a naši vzpouru; evangeliem vyhlašuješ svoje smíření a ujišťuješ nás o vykoupení ze života v marnosti. Všechno svědčí proti nám, a přece ty nám v Kristu podáváš ruku. Milost a pokoj sestupují od tebe a naplňují tvůj dům. Vzhlížíme k tobě s chválami. Prosíme, ať nic mezi námi neruší tvé království. Kde hrozí, že tvé slovo bereme po svém a falšujeme jeho zvěst, ochraň je svým Duchem proti nám. Kde hrozí, že bychom tě ústy ctili, ale srdcem byli daleko od tebe, podmaň nás pod svou vládu, ať uznáme tvou svrchovanost, ať činíme tvou vůli, ať se ujímáme laskavě těch nejmenších. Otče, smiluj se nad námi. Požehnej službu Slova [a svátosti], aby přiblížila tvůj lid věčnému životu s tebou. Amen.

I. Čtení: (Gn 11, 1-9)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v knize Genesis, v 11 kapitole, od 1-9 verš.

1 Celá země byla jednotná v řeči i v činech.

2 Když táhli na východ, našli v zemi Šineáru pláň a usadili se tam.

3 Tu si řekli vespolek: „Nuže, nadělejme cihel a důkladně je vypalme.“ Cihly měli místo kamene a asfalt místo hlíny.

4 Nato řekli: „Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni po celé zemi.“

5 I sestoupil Hospodin, aby zhlédl město i věž, které synové lidští budovali.

6 Hospodin totiž řekl: „Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést.“

7 Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si navzájem nerozuměli.“

8 I rozehnal je Hospodin po celé zemi, takže upustili od budování města.

9 Proto se jeho jméno nazývá Babel (to je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 278

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Mt 7,21-29)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše 7, 21-29. Tam čteme:

- 21 *Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.*
- 22 *Mnozí mi řeknou v onen den: „Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?“*
- 23 *A tehdy jim prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“*
- 24 *A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále.*
- 25 *Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nepadl, neboť měl základy na skále.*
- 26 *Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku.*
- 27 *A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.“*
- 28 *Když Ježíš dokončil tato slova, zástupy žasly nad jeho učením;*
- 29 *neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako jejich zákoníci.*

Milí bratři, milé sestry,

dnes máme před sebou závěr kázání na hoře, **vážnou připomínku**, že nejvíc záleží na našem vnitřním životě a postoji srdce. Matouš klade horské kázání na samý počátek Ježíšovy veřejné činnosti, adresuje ho zástupům jako jakési „*programové prohlášení Božího království*“, opírá se o znalost židovských zákonů, nařízení a zvyklostí a klade Ježíšovy požadavky do kontrastu s nimi. Najdeme tam třeba i Otčenáš.

Dnešní evangelium představuje poslední část kázání na hoře a říká, že nestačí mluvit a zpívat o Bohu, ale že je třeba žít a cvičit se v Božím Slovu. Ježíšova slova jsou přísným úsudkem o současných náboženských vůdcích, zákonících.

Konec kázání na hoře představuje určitou opozici a několik rozporů, které existují dokonce i v naší době: například jsou lidé, kteří neustále mluví o Bohu, ale nežijí podle Jeho vůle. Používají Ježíšovo jméno, ale ve svém životě to jméno skutečně neznají. Existují lidé, kteří žijí v jakési iluzi Boha, ale v den setkání s Ním tragicky odhalí, že Ho nikdy neznali.

Ti, kteří zde vyznávají, Pane, Pane, netrpí **nedostatkem skutků**. Mají na svém kontě mnoho efektních skutků (o které se jich nikdo neprosil), ale míjejí se tím podstatným: **milosrdstvím**. Jsou tak jakousi charismatickou variantou k zákoníkům a farizeům: nelze jim upřít obětavost, ale jejich aktivita je obrácena špatným směrem.

Dva poslední scénáře kázání na hoře, dům postavený na skále a dům postavený na písku, ilustrují tyto rozpory. Prostřednictvím nich vidíme rozdíl mezi vírou a životem, mezi mluvením a konáním, mezi vyučováním a praktikováním.

Závěr Kázání na hoře patří opět podobenství, které před posluchače staví dvě alternativy. Zatímco první byla metaforou jakási **životní cesta**, nyní je to **obraz života jako budování domu**, či rovnou **domova**. Stojí tu vedle sebe dva co možná symetrické příběhy, oba hrdinové se chovají podobně, přesto jeden je bláznivý a jeho život ztroskotá, zatímco druhý je rozvázný a jeho dům „*ustojí*“ i katastrofy.

Je důležité si nejprve uvědomit, že není tady řečeno, že Kristův učedník by si vybudoval lepší životní kariéru nebo útulnější či spořádanější domov - jen proto, že je učedníkem. Právě tak není řečeno, že životní katastrofy (příval, povodeň, vichřice) se jednomu vyhnou a na druhého dopadnou.

Ježíš neslibuje svým učedníkům bezbolestný život ani žádnou speciální „*přízeň štěstěny*“ nebo cokoli podobného; a právě tak nesvolává hromy a blesky na toho, kdo jeho slova nepřijme. Jediné, v čem se oba navzájem liší, je **základ**, na kterém postavili. V jednom případě to byl právě základ, který obstál a podržel celou stavbu, ve druhém případě absence tohoto základu spolupůsobila jeho pád.

Základ je cosi mimo nás (mimo vlastní stavbu), co nezávisí na nás, naopak my **závisíme na něm**. V tomto smyslu podobenství není moralistické, nepovyšuje se nad ty, kterým se jejich stavba zhroutila, ani se nechlubí stavbou, která obstála. Životní příběhy zde mohou být různé, protkané různými úspěchy, neúspěchy i tragédiemi, celkem nezávisle na tom, zda někdo je nebo není Ježíšův učedník, popřípadě je nebo není „*věřící*“.

Liší se v tom, že učedník má i v nejhorší katastrofě něco či **někoho, kdo ho „podrží“**. Metafora skály je dobře starozákonní, ve Starém zákoně je ovšem tou skalou sám Hospodin. V Ježíšově podobenství muselo znít provokativně, že k takové skále přirovnává svá slova - v kontextu Matoušova příběhu slova právě začínajícího kazatele, který v nich navíc předkládá velmi alternativní výklad Písma, určený v tuto chvíli pro hrstku bláznů, kteří půjdou za ním.

Ježíš se zde vyrovnává se Starým zákonem, nabízí svůj vhled, svou interpretaci Zákona a Proroků. Jednoznačné je pouze to, že Ježíš svou řečí zaujal a bude mít po zbytek příběhu vděčné diváky.

V dalším průběhu vyprávění začne být možná problémem, **že jsou to pouze diváci**, zatímco mezi tu **hrstku bláznů - učedníků** se nikdo příliš nehrne, ale nyní jsme teprve na začátku příběhu. Jeho Kázání na hoře je založeno na „*moci bezmocných*“.

Nestačí jenom mluvit, je potřebné činit. „*Láska se má projevovat více skutky než slovy.*“ A to učení má být blízké i dnes nám. Evangelista Matouš stojí před charizmatickou komunitou, která oplývá nadšením, koná zázraky a exorcizmy. Ale to nestačí. Bez lásky to všechno není nic. A láska znamená především to, že dělám, co se líbí tomu, koho miluji. Ježíš ostře vystupuje proti každé formě přetvářky a nárokuje si naši důvěru, protože život založený na něm vydrží i nejprudší problémy a bouře.

Dům to není jen nějaké doupe, kam se člověk stáhne – je to místo vztahů, důvěry, přátelství, lásky, ale i odpuštění. Je to místo, kde se člověk realizuje jako Boží obraz. A rozvážný je ten, kdo staví na skále, na slovech Ježíše. Ano, základem naší víry, naši skalou má být Kristus.

Modlitba:

Pane, buď skalou, o kterou se opírá má víra a mé činy, abych se nebál/a ani větru ani povodní. Amen

Píseň: 504

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Smiluj se nad námi, Bože, pro své milosrdenství. Odpuť nám naše přestoupení, pro své slitování. Známe svá přestoupení. Náš hřích je ustavičně před námi. Proti Tobě samému jsme zhřešili, dopustili jsme se zlého před Tebou. Očisti nás a budeme očistěni, umy nás a budeme bělejší než sníh. Dej nám slyšet radost a potěšení. Vymaž všechny naše nepravosti. Stvoř nám, ó Bože, čisté srdce, a obnov v nás ducha přímého. Nezamítej nás od své tváři. Neodjímej od nás svého svatého Ducha. **Pane, smiluj se nad námi!** Všichni, kdo se kajícím srdcem chcete připojit k slovům modlitby, vyznejte společně a nahlas:

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text: (Ř 5, 18-21)

18 A tak tedy: Jako jediné provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a život.

19 Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.

20 A kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost,

21 aby tak jako vládl hřích a přinášel smrt, vládla ospravedlněním milost a přinášela věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Amen.

B. Pozdrav pokoje: „*Podejte si mezi sebou navzájem ruce – na znamení pokoje a odpuštění*“.

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Slova ustanovení:

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. (1 K 11, 23-26)

Epikléze (modlitba):

Všemohoucí Bože, věčný Otče! Ty jsi zřídil na světě ve svém Synu nové království. Dáváš v něm všem zarmouceným zvěstovat odpuštění z milosti. Prosíme tvou otcovskou dobrotu: Buď při nás v tomto světě!
Amen

Pozvání:

Pojďte, neboť vše je připraveno. Okuste a vizte, jak dobrý jest Pán. Všichni jsou zváni.

Píseň během vysluhování – S 447

- *Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

- A) *I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. (1. Petrův 2, 5) „Iděte v pokoji“*
- B) *Každý dům někdo staví; ten, kdo postavil vše, je Bůh. (Židům 3, 4) „Iděte v pokoji“*

Děkováná modlitba:

Pane, Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme. Dobrořečíme ti za všechny tvé bratry a sestry, kteří o tobě vydávali svědectví, dokonali své rytěrování a jsou v pokoji u tebe. Dej, abychom následovali jejich dobrého příkladu a jednou spolu s nimi byli účastni tvého království. Amen.

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Prosíme za všechny lidi, aby žili v pokoře, bez rivality a přehnaných ambicí.

Prosíme za lidi dobré vůle, aby poznali Boha a jeho vůli.

Prosíme za politiky, vrcholné i místní, ať mají na mysli, že slouží druhým, ne jenom sebe.

Prosíme za ty, kdo se ubírají cestou zločinu, aby se obrátili a zachránili.

Prosíme za sebe navzájem, ať máme v úctě každého člověka a nikým nepohrdáme.

Prosíme za naše společenství, ať nás vjedno spojuje tvá láska.

Prosíme za naše vztahy, ať v nich dokážeme milovat a odpouštět

Vždyť tobě, Pane Ježíši, patří všechna sláva a moc, nyní i na věky věků. Amen.

A společně voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: 632

Posláni: (Žalm, 127, 1)

1 Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé.

Požehnání: (Nu 6,24-26)

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 485